

1984. évi 10. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság között Budapesten, 1983. november 2-án aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratait Vientianében, 1984. április 10-én cserélték ki.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság között Budapesten, 1983. november 2-án aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„KONZULI EGYEZMÉNY a Magyar Népköztársaság és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa attól az óhajtól vezetve, hogy a két állam közötti baráti kapcsolatokat tovább szélesítsék és a konzuli kapcsolatokat fejlesszék, elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek és ebből a célból meghatalmazottakká kinevezték:

a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa:

Garai Róbert külügyminiszter-helyettest,

a Laoszi Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa:

Soulivong Phrasithideth külügyminiszter-helyettest,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben használt kifejezések jelentése a következő:

1. „konzulátus”, a főkonzulátus, a konzulátus, az alkonzulátus és a konzuli ügynökség;
 2. „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus konzuli tisztviselője konzuli feladatok ellátására jogosult;
 3. „konzulátus vezetője” az a főkonzul, konzul, alkonzul vagy konzuli ügynök, aki a konzulátust vezeti;
 4. „konzuli tisztviselő” az a személy - ideértve a konzulátus vezetőjét is -, akit konzuli feladatok ellátására hatalmaztak fel;
 5. „konzuli alkalmazott” az a személy, aki nem konzuli tisztviselő és a konzulátuson igazgatási vagy műszaki feladatokat lát el.
- „Konzuli alkalmazott” továbbá a konzulátus kisegítő személyzetének tagja is;
6. „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott;
 7. „konzuli helyiségek” a kizárólag a konzulátus céljaira használt épület, épületrész és az ezekhez tartozó földterületek, bárki legyen is azok tulajdonosa;
 8. „konzuli irattár” a konzulátus minden irata, okmánya, levelezése, könyve, filmje, hangszalagja, nyilvántartása és rejtjelanyaga, valamint az ezek őrzésére szolgáló iratszekrények és egyéb bútorok;
 9. „repülőgép” minden olyan légi jármű, amely a küldő állam nyilvántartásában szerepel, kivéve a katonai repülőgépeket;
 10. „hajó” a küldő állam lobogójának használatára jogosult hajó, kivéve a hadihajókat.

II. fejezet

Konzulátus létesítése. A konzuli tisztviselő kinevezése

2. cikk

- (1) A fogadó államban konzulátust csak ennek az államnak a hozzájárulásával lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a küldő állam és a fogadó állam közös megállapodással állapítja meg.

3. cikk

- (1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton a fogadó állam hozzájárulását kéri a kinevezéshez.
- (2) A küldő állam a beleegyezés kézhezvétele után diplomáciai képviselte útján megküldi a fogadó állam Külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot (konzuli patens), vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okiratot. Ebben fel kell tüntetni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, állampolgárságát, rangját, a konzuli kerületet és a konzulátus székhelyét.
- (3) A fogadó állam a konzuli kinevezési okirat, vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okirat bemutatása után lehetőleg rövid időn belül kiadja részére az exequaturt vagy a működésre vonatkozó más engedélyt.
- (4) A konzulátus vezetője csak az exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély kiadása után kezdheti meg feladatai ellátását.
- (5) A fogadó állam az exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély kiadása előtt beleegyezését adhatja a konzulátus vezetőjének feladatai ideiglenes ellátásához.
- (6) A fogadó állam hatóságai az exequatur vagy a működésre vonatkozó más engedély, illetőleg az ideiglenes működésre vonatkozó beleegyezés megadásakor megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője a feladatait elláthassa.

4. cikk

A küldő állam diplomáciai úton közli a fogadó állammal annak a konzuli tisztviselőnek családi és utónevét, állampolgárságát, rangját, akit a konzulátusra nem a konzulátus vezetőjének nevezett ki.

5. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.

6. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton a küldő államot bármikor értesítheti - anélkül, hogy e döntését indokolnia kellene - arról, hogy a konzulátus vezetőjének működési engedélyét, vagy a működésre vonatkozó más engedélyét visszavonta, illetőleg, hogy a konzulátus más tagját nem kívánatos személynek tartja.

Ebben az esetben a küldő államnak a konzulátus vezetőjét, vagy más tagját vissza kell hívnia. Ha a küldő állam ésszerű határidőn belül nem tesz eleget ennek a kötelezettségének, a fogadó állam megtagadhatja, hogy ezt a személyt a konzulátus vezetőjének vagy a konzulátus tagjának elismerje.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

7. cikk

A fogadó állam gondoskodik a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott megfelelő védelméről és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy feladatukat elláthassák és élvezhessék azokat a jogokat, könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket az Egyezmény és a fogadó állam jogszabályai számukra biztosítanak.

8. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője bármilyen ok miatt nem láthatja el a feladatát, vagy ha a konzulátus vezetőjének hivatala ideiglenesen nincs betöltve, a küldő állam a konzulátus ideiglenes vezetésével megbízhatja e konzulátus, vagy a fogadó államban működő másik konzulátusa konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének egyik tagját. A küldő államnak a fogadó államot erről előzetesen diplomáciai úton tájékoztatnia kell.

(2) Az a személy, akit a konzulátus ideiglenes vezetésével bíztak meg, ugyanolyan jogokat, könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket élvez, mint amelyek a konzulátus vezetőjét az Egyezmény szerint megilletik.

(3) Ha a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját bízzák meg a konzulátus ideiglenes vezetésével, e megbízás nem érinti a diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

9. cikk

(1) A konzuli tisztviselőt az Egyezmény szerint megillető jogok és az őt terhelő kötelezettségek kiterjednek a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének arra a tagjára is, akit konzuli feladatok ellátásával bíztak meg.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) említett személy konzuli tevékenysége nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

10. cikk

(1) A küldő állam a fogadó állam jogszabályainak megfelelően földterületek, épületek vagy épületrészek tekintetében tulajdonjogot, továbbá használati vagy bérleti jogot szerezhet a konzulátus, a konzuli tisztviselő, illetőleg a konzuli alkalmazott lakása céljára, feltéve, hogy a küldő állam állampolgára és nem a fogadó állam állandó lakosa.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott földterületek, épületek vagy épületrészek tulajdonjogának, használati vagy bérleti jogának a megszerzéséhez.

11. cikk

(1) A konzulátus épületén el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő és a fogadó állam nyelvén a konzulátus elnevezését.

(2) A konzulátus épületére, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlaját.

(3) A konzulátus vezetője az általa használt járművekre kitűzheti a küldő állam zászlaját.

12. cikk

(1) A konzuli helyiségek sérthetetlenek. A fogadó állam biztosítja a konzulátus helyiségeinek védelmét.

(2) A fogadó állam hatóságai a konzuli helyiségekbe a konzulátus vezetőjének, a küldő állam diplomáciai képviselte vezetőjének, vagy az általuk erre feljogosított személynek az engedélye nélkül nem léphetnek be.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései a konzulátus tagjának lakására is vonatkoznak, amennyiben nem állampolgára vagy nem állandó lakosa a fogadó államnak.

13. cikk

A konzuli irattár mindig és az elhelyezéstől függetlenül sérthetetlen.

14. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védelmében részesíti a konzulátus szabad érintkezését minden hivatalos ügyben. A küldő állam kormányával, valamint a küldő állam bárhol levő diplomáciai képviselőivel és más konzuli képviselőivel való érintkezés során a konzulátus minden megfelelő eszközt felhasználhat, ideértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat és a rejtjeles vagy számjeles üzeneteket is. Rádióadó-állomást azonban a konzulátus csak a fogadó állam hozzájárulásával létesíthet és használhat.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli küldeményt alkotó csomagokat a jellegükre utaló látható külső jellel kell ellátni, azok csak a hivatalos levelezést vagy a hivatalos használatra szolgáló tárgyakat tartalmazhatják.

(4) A konzuli küldeményt sem felnyitni, sem visszatartani nem szabad.

(5) A konzuli küldeményt szállító személyt - konzuli futár - ugyanazok a jogok, kiváltságok és mentességek illetik meg, mint a küldő állam diplomáciai futárát.

(6) A konzuli futárt olyan hivatalos okmánnyal kell ellátni, amely feltünteti futári minőségét és a konzuli küldeményt alkotó csomagok számát. Konzuli futár csak a küldő állam állampolgára lehet, aki a fogadó államnak nem állandó lakosa. A fogadó állam a konzuli futárt tevékenységének gyakorlása során védelemben részesíti. A konzuli futár személyes sérthetlenséget élvez, nem tartóztatható fel, nem vehető őrizetbe és személyes szabadsága semmilyen más módon nem korlátozható.

(7) Konzuli küldeményt a repülőgép parancsnoka is vihet. A parancsnokot el kell látni olyan okirattal, amely feltünteti a konzuli küldemény darabszámát, a parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzulátus tagja a konzuli küldeményt közvetlenül és akadálytalanul veheti át a repülőgép parancsnokától, illetőleg adhatja át neki.

15. cikk

A konzulátus tagja sérthetetlen, amennyiben a fogadó államnak nem állampolgára és nem is állandó lakosa. Nem szabad őrizetbe venni, letartóztatni, vagy személyes szabadságában más módon korlátozni. A fogadó állam köteles vele illő tisztelettel bánni és megtenni minden szükséges intézkedést személye, szabadsága és méltósága bármilyen megsértésének megakadályozására.

16. cikk

(1) A konzulátus tagja, aki a küldő állam állampolgára és a fogadó államnak nem állandó lakosa, mentes a fogadó állam büntető joghatósága alól. Mentés továbbá a fogadó állam polgári és államigazgatási joghatósága alól is, kivéve:

a) a fogadó állam területén levő személyi tulajdonban álló ingatlanra vonatkozó polgári pert, hacsak az ingatlant nem a küldő állam javára, a konzulátus céljára tartja birtokában;

b) az olyan hagyatéki eljárással kapcsolatos pert, amelyben magánszemélyként, mint végrendeleti végrehajtó, hagyatéki gondnok, örökös vagy hagyományos és nem a küldő állam képviselőjeként szerepel;

c) az olyan polgári pert, amely a fogadó államban, hivatalos tevékenysége körén kívül folytatott bármilyen szabadfoglalkozással, vagy kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos.

(2) A konzulátus tagjával szemben, amennyiben a fogadó államnak nem állampolgára és nem állandó lakosa, semmiféle végrehajtási intézkedést nem lehet tenni, kivéve az [\(1\) bekezdés a\), b\) és c\) pontjában](#) említett eseteket, amennyiben a végrehajtás személye vagy lakása sérthetlenségének csorbitása nélkül foganatosítható.

(3) A konzulátus tagjával együtt élő családtagok, amennyiben a fogadó államnak nem állampolgárai és nem is állandó lakosai, olyan mértékben mentesek a fogadó állam joghatósága alól és olyan személyes sérthetlenséget élveznek, mint a konzulátus tagja.

(4) A küldő állam lemondhat a konzulátus tagját, valamint ezek családtagjait megillető mentességről. A lemondásnak minden esetben kifejezettnak kell lennie és írásban kell megtenni. A joghatóság alóli mentességről való lemondás a polgári és államigazgatási ügyekben nem tekinthető a határozatok végrehajtása alóli mentességről való lemondásnak is. Ehhez külön lemondás szükséges.

(5) Ha az e cikk rendelkezései szerint a fogadó állam joghatósága alól mentes személy keresetet indít, a főkeresettel közvetlenül összefüggő viszontkereset tekintetében nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre.

17. cikk

(1) A konzulátus tagja, aki a küldő állam állampolgára és nem a fogadó állam állandó lakosa, nem köteles tanúvallomást tenni.

(2) A küldő állam beleegyezésével a konzulátus tagja - aki a küldő állam állampolgára és nem állandó lakosa a fogadó államnak - felkérésre tanúvallomást tehet.

(3) A konzulátus tagját, aki a küldő állam állampolgára és a fogadó államnak nem állandó lakosa, nem lehet kényszeríteni arra, hogy tanúvallomást tegyen, vagy e célból a bíróság előtt megjelenjen és nem lehet őt felelősségre vonni a vallomástétel megtagadása vagy a bíróság előtti meg nem jelenés miatt.

(4) A konzulátusnak az a tagja, aki a fogadó állam állampolgára vagy állandó lakosa, megtagadhatja, hogy hivatali ügyekkel összefüggő tényekről tanúvallomást tegyen.

(5) A [\(2\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések alkalmazásakor megfelelő intézkedéseket kell tenni, hogy elkerülhető legyen a konzulátus munkájának akadályozása. Ha mód van rá, a tanúvallomást szóban vagy írásban a konzulátuson vagy a konzulátus tagjának lakásán is meg lehet tenni.

(6) E cikk rendelkezései egyaránt vonatkoznak a bíróságok és más állami szervek eljárására.

(7) E cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a konzulátus tagjával együtt élő családtagokra is, ha azok a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai.

18. cikk

(1) A konzulátus tagja a fogadó államban mentes minden kötelező közérdekű szolgálat alól, ideértve a honvédelmi kötelezettséget is.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezése a konzulátus tagjával együtt élő családtagokra is vonatkozik, ha azok a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai.

19. cikk

A konzulátus tagja, valamint a vele együtt élő családtagjai - amennyiben a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai - mentesek minden olyan kötelezettség alól, amely a fogadó állam jogszabályai szerint a külföldiekre a nyilvántartásuk, továbbá a lakhatási vagy a letelepedési engedélyük megszerzésével kapcsolatban fennáll.

20. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban mentes minden adó és illeték kivetése és behajtása alól a kizárólag konzuli célokra szolgáló földterületek, épületek vagy épületrészek tekintetében, ideértve a konzulátus tagja lakását is, amennyiben ezek a küldő állam tulajdonában vannak, illetőleg a nevében eljáró természetes és jogi személy bérli azokat,

valamint az ilyen ingatlanok megszerzésére vonatkozó szerződések és okiratok tekintetében, ha a küldő állam az ingatlanokat kizárólag konzuli célokra szerzi meg.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem érintik a szolgáltatások igénybevételeért járó díjakat.

21. cikk

A küldő állam mentes a fogadó államban minden adó és illeték kivetése és behajtása alól a küldő állam tulajdonában, birtokában, illetőleg használatában levő konzuli célokat szolgáló ingóvagyon vagy annak megszerzése tekintetében.

22. cikk

A konzulátus tagja, amennyiben a fogadó államnak nem állampolgára és nem állandó lakosa, a szolgálati kötelezettségek teljesítéséért kapott munkabér tekintetében mentes minden adó és illeték fizetése alól a fogadó államban.

23. cikk

(1) A konzulátus tagjai, valamint a velük együtt élő családtagok, amennyiben a fogadó államnak nem állampolgárai és nem állandó lakosai, mentesek mindenfajta országos és helyi adó, illetőleg illeték alól.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglalt mentességek nem vonatkoznak:

- a) az áruk vagy szolgáltatások árába rendszerint belefoglalt közvetett adókra;
- b) a fogadó állam területén levő személyi tulajdonban álló ingatlanok után járó adókra és illetékekre, az Egyezmény 20. cikke rendelkezéseinek fenntartásával;
- c) a fogadó állam által kirótt öröklési és tulajdonátruházási adókra és illetékekre;